

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1130/2022
02.06.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Џакула, председника већа, Јенене Ивановић и Ивене Рађеновић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Градимир Ружић, адвокат из ..., против туженог RE3 PRODUCT DOO Plandište, из Пландишта, чији је пуномоћник Гордан Медаковић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2099/21 од 03.06.2021. године, у седници већа одржаној 02.06.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ ревизија туженог и **ПРЕИНАЧУЈЕ** пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 2099/21 од 03.06.2021. године, тако што се **ОДБИЈА** као неоснована жалба тужиоца и потврђује пресуда Основног суда у Вршцу П1 238/20 од 17.03.2021. године, те одбија захтев тужиоца за накнаду трошкова првостепеног и другостепеног поступка.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да туженом плати 33.000,00 динара на име трошкова ревизијског поступка, у року од осам дана од дана достављања пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу П1 238/20 од 17.03.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је у целости тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд поништи као незаконито решење туженог о отказу уговора о раду тужиоца ... од 07.08.2020. године, као и да се обавезе тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка са законском затезном камато о извршности пресуде до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 61.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2099/21 од 03.06.2021. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке тако што је усвојен тужбени захтев тужиоца и поништено као незаконито решење туженог о отказу уговора о раду тужиоца ... од 07.08.2020. године и обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 54.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до коначне исплате. Ставом другим изреке,

преиначено је решење о парничним трошковима садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде па је одбијен захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 61.250,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 33.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2) Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23-други закон) – у даљем тексту: ЗПП, па је нашао да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код туженог на пословма радника ..., на основу закљученог уговора о раду бр. ../2019 од 04.10.2019. године. Тужиоцу је оспореним решењем ... од 07.08.2020. године отказан уговор о раду с позивом на члан 179. став 3. тачка 4) Закона о раду и члан 77. став 1. тачка 5) Правилника о раду туженог ..-16 од 01.03.2016. године и одређено да му престаје радни однос са 07.08.2020. године. Наиме, дана 23.07.2020. године вођа смене ББ је обавестио техничког директора туженог ВВ о видној алкохолисаности радника АА, овде тужиоца, јер се осетио алкохол, тетурало се, није разумео радне задатке, након чега је технички директор два пута извршио алкотестирање, при чему су очитане вредности од 1,1мг/мл односно 1,6мг/мл. Тужилац није имао примедби на тестирање, нити на записник који је без примедби потписао. Том приликом је изјавио да је конзумирао алкохол пре доласка на посао. Пре отказа уговора о раду тужиоцу је достављено упозорење од 27.07.2020. године о постојању разлога за отказ уговора о раду због тешке повреде радне дисциплине из члана 77. став 1. тачка 5) Правилника о раду код туженог.

Код тако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је закључио да је код тужиоца критичном приликом у поступку алкотестирања за време рада утврђено присуство 1,1 односно 1,61 промила алкохола у крви, те да је конзумирањем алкохола у току рада учинио повреду радне дисциплине таквог карактера и интензитета које је имало утицај на обављање посла, због чега тужилац није могао да испуни своје дневне радне задатке. Из наведених разлога тужбени захтев тужиоца је по оцени првостепеног суда неоснован.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и тужбени захтев усвојио налазећи да, како тужени приликом алкотестирања тужиоца, дана 23.07.2020. године, није поштовао процедуру прописану Правилником о контроли алкотестом туженог, односно није, у складу са одредбом члана 4. наведеног Правилника, сачинио писани и потписани налог о контроли алкотестом од стране непосредног руководиоца, то је

постпак утврђивања присуства алкохола код тужиоца незаконито спроведен, а што је од утицаја на законитост оспореног решења.

Врховни суд налази да се основано ревизијом указује да је побијана другостепена пресуда донета уз погрешну примену материјалног права.

Одредбом члана 179. став 3. тачка 4) Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05...95/18) прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину, између осталог и због доласка на рад под дејством алкохола или других опојних средстава, односно употребе алкохола или других опојних средстава у току радног времена, које има или може да има утицај на обављање посла.

Према одредби члана 180. Закона о раду, послодавац је дужан да пре отказа уговора о раду у случају из члана 179. ст. 2. и 3. овог закона, запосленог писаним путем упозори на постојање разлога за отказ уговора о раду и да му остави рок од најмање осам дана од дана достављања упозорења да се изјасни на наводе из упозорења (став 1); у упозорењу из става 1. овог члана послодавац је дужан да наведе основ за давање отказа, чињенице и доказе који указују на то да су се стекли услови за отказ и рок за давање одговора на упозорење (став 2); упозорење се доставља запосленом на начин прописан за достављање решења о отказу уговора о раду из члана 185. овог закона (став 3).

Одредбом члана 77. став 1. тачка 5) Правилника о раду туженог ..-16 од 01.03.2016. године, прописано је да послодавац има право да откаже запосленом уговор о раду ако је понашање запосленог такво да више не може да настави рад код послодавца, односно запослени не поштује радну дисциплину која се односи на долазак на посао под дејством алкохола или других опојних средстава, односно употребе алкохола и других опојних средстава у току радног времена, које има или може да има утицај на обављање послова, приликом доласка на рад и у току радног времена запослени уопште не сме бити под дејством алкохола или конзумирати алкохол у току рада – односно количина алкохола 0,00 промила.

Супротно становишту другосепеног суда, Врховни суд налази да околност да критичном приликом није постојао налог непосредног руководиоца тужиоца за контролу алкотестом не доводи у сумњу правилност и законитост решења о отказу уговора о раду од 07.08.2020. године, код чињенице да је тужилац на посао дошао у видно алкохолисаном стању, а што је утицало на способност тужиоца да савесно и безбедно обавља своје радне задатке. Поред тога, тужилац није имао примедбе на тестирање, као ни на записник, који је без примедби потписао.

С обзиром на изложено, ревизија туженог је усвојена, а побијана пресуда преиначена, тако што је жалба тужиоца одбијена као неоснована и потврђена првостепена пресуда, те одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова.

Због свега наведеног, на основу члана 414. став 1. ЗПП Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке пресуде.

Тужени је успео у поступку по ревизији, па му на основу чл. 153. и 154. ЗПП припадају и опредељени трошкови овог поступка у износу од 33.000,00 динара на име трошкова за састав ревизије од стране адвоката, а у складу Тарифом о наградама и накнадама за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 121/12). Туженом нису досуђени трошкови на име судске таксе за ревизију и одлуку по ревизији будући да исти нису опредељени.

На основу изнетог, применом члана 165. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Цакула,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић